

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
12. sunnuntain Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 23.8.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Puheemme

Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 30 (Luterilaisia virsiä, sivu 355)
 Sananlaskut 18:4–8, 21
 Jaakobin kirje 3:2–12
 Matteus 12:33–37

Virret

Alkuvirsi	201b	Tänne Jeesus tulimme
Kiitosvirsi	843	Me ylistämme Sinua
Saarnavirsi	202	Jeesus Sana elämän
Uhrivirsi	340	Herrasta veisaa kieleni
Ehtoollisvirret	736, 737	Riemuitse Siion, Kuolemaa Herran Jeesuksen
Päätösvirsi	897	Saan omin silmin minäkin

Kollehtarukous

Herra, Kaikkivaltias Jumala, joka olet Pojassasi antanut meille elävän Sanasi. Avaa huulemme ylistämään Sinua. Anna meille armosi voimaa, että aina puhuisimme sitä, mikä on totta ja oikeaa. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen

Saarnateksti

Sananlaskut 18:4–8, 21

Saarnan aihe

Puheemme lähde

Tekstin maisema

Raamatussa kirjoitetaan: **”Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaeli Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta.”** (Apostolien Teot 9:31) Jumala tahtoo antaa seurakunnalleen, Kristuksen ruumiille, rakentumista uskossa, Herran pelossa ja Pyhän Hengen runsaassa virvoituksessa. Seurakunnan rakentuminen on rakentumista kirkon tuntomerkeissä, Herran pelko tarkoittaa todellista Jumalan pelkoa elämän vaelluksessa, niin ettei ihminen lähde maailmaan ja palvelemaan syntiä. Pyhän Hengen virvoitus tarkoittaa sitä, että Pyhä Henki lohduttaa Jumalan kansaa, sitä, että tullaan yhä uudestaan lohdutetuksi Kristuksen veriansiolla. Herran pelko kuuluu väistämättäkin elävään uskoon. Se tarkoittaa Jumalan Sanaan uskomista, Jumalan uhkausten vakavasti ottamista ja Jumalan Kristuksessa antaminen armolupausten omistamista uskossa. Herran pelko on myös keskeinen vaikutin meidän puheissamme; jos ihmisellä ei ole Herran pelkoa, ei hän myöskään rakasta Jumalaa, ei ihmettele Kristuksen kärsimystä minun syntisen tähden, ei ajattele sielunsa pelastusta, eikä viimeistä tuomiota.

Sunnuntain pyhän Raamatun tekstit käsittelevät meidän puhettamme ja sitä, mistä lähteestä puheemme nousee. Meidän ajatuksenkulkumme kuitenkin pääsääntöisesti on se, mitä ja mistä me ihmiset puhumme. Meidän tulisi kristittyinä ajatella, mikä on puheemme lähde ja aihe. Kun luemme Herramme Jeesuksen ja apostolien sanoja, on heidän puheensa lähde Jumala. Apostoli Paavalista tiedämme, että hän usein vuodattaa ylistyksen Jumalasta: **”Mutta iankaikkiselle Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti.”** (1. Timoteuskirje 1:17) Myös hänen kehoituksensa pastori Timoteukselle nousee Jumalasta: **”Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan, että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, jonka aikansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtiass, kuningasten Kuningas, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla – Hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta.”** (1. Timoteuskirje 6:13–16)

Me siis peilaamme ajatuksiamme, sanojamme ja tekojamme Jumalasta ja Hänen Sanastaan käsin. Eräs alle kolmevuotias poika sanoi, kun hän oli vanhempiansa kanssa isovanhempien kesämökillä: *”Isi, ei olekin niin hienoa, että me kaikki syntiset saadaan tulla tänne mökille? Hänen isänsä sanoi: kyllä se vain on hienoa. Poika sanoi: Jes ja hymyili leveästi.”* Tämä pienen pojan puheet lähtivät Jumalasta ja Hänen Sanastaan. Ja vaikka hän oli pieni ja hänellä on lapsen ajatus ja oikutkin, niin hänen puheensa lähti Jumalasta. Mekin saamme palata juurillemme – pyhän ja Kaikkivaltiaan Jumalan eteen, ja sanoa esimerkiksi näin: On se hienoa, kun Jumalan on minulle syntiselle antanut aviopuolison? Eikö olekin hienoa, että Jumala on hyvydessään antanut minulle tällaisen harrastuksen? Miten voin kyllin kiittää Jumalaa terveydestäni ja siksi voin käydä koulua tai tehdä työtä. Jumala ei odota meiltä mekaanisia toistoja Hänestä tai tiukkaan määriteltäjä puheenparsia, vaan sitä, että meidän sydämemme ja ajatuksemme lähtevät Jumalasta ja Hänen Sanastaan, että Hän itse saisi olla pyhässä Sanassaan sielussamme lähde. Sanoo pyhä Raamattu: **”Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä rakentavaista ja tarpeellista ja mieluista niille, jotka kuulevat.”** (Efesolaiskirje 4:29) Ei Jumala ole puhunut tätä ainoastaan Efeson kristityille, vaan myös meille tänään täällä Hyvän Paimenen luterilaisessa seurakunnassa ja kaikille, jotka tätä kuulevat.

1 Mistä lähteestä puheemme saavat alkunsa? (Sananlaskut 18:4–8)

Sananlasku tarkoittaa kirjaimellisesti ylivertaista ja hyvin ymmärrettävää tapaa sanoa asia nasevasti. Tämän päivän teksti puhuu lähteestä, josta puheet ja ajatukset pulppuaa: **”Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ovat virtaava puro ja viisauden lähde.”** (Sananlaskut 18:4) Jos ihmisen puheet nousevat Jumalasta ja Hänen Sanastaan, ne ovat virvoittavia kuin syvältä tuleva puhdas pohjavesi. Mutta jo heti tämän jälkeen Salomo siirtyykin puhumaan saastuneesta lähteestä: **”Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääräksi vääntää syyttömän asia. Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.”** (Sananlaskut 18:5) Pyhä Henki jatkaa: **”Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat sisusten kammioihin asti.”** (Sananlaskut 18:8) Samoin myös Jaakob puhuu lähteestä: **”Uhkuuko lähde samasta (lähteen) silmästä makeaa ja karvasta vettä?”** (Jaakob 3:11) Jumalan Sana on positiivisessa mielessä kaksiteräinen miekka: se tuo julki synnin ja kirkastaa Kristuksen ainoana syntiemme Sovittajana. Myös panettelijan puheet painuvat sisuskammioihin. Ne musertavat lähimmäisen kuin kivivyöry; ovat viidennen ja kahdeksannen käskyn rikkomista.

Mistä lähteestä siis sinun puheesi nousevat? Jumala ei odota meiltä mekaanisia toistoja Hänestä tai tiukkaan määriteltäjä puheenparsia, vaan sitä, että meidän sydämemme ja ajatuksemme lähtevät

Jumalasta ja Hänen Sanastaan, että Hän itse saisi olla pyhässä Sanassaan sielussamme lähde. Jumalan tahto on, että puheemme virtaavat Hänen pyhän Sanansa lähteestä. Jumalan Hengen vaikuttama puhe pulppuaa autenttisella – aidolla ja teeskentelemättömällä tavalla Jumalasta. Siinä kukin on saa olla oma persoonansa. Mutta niin kuin Paavali, niin kuin Daavid ja niin kuin Salomo, ajatusten, sanojen ja tekojen lähde on Elävä Jumala ja Hänen Sanansa. Tämä ei tarkoita sitä, ettemmekö saisi ja etteikö meidän pitäisi puhua ihan tavallisista asioista; kyse on siitä, niin kuin tuo kolmevuotias poika sanoi, että me tiedostamme olevamme syntisiä ja että koko elämämme riippuu yksinomaan Jumalan hyvistä lahjoista, erityisesti Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta.

Rakas ystävä, kun sinun puheesi nousee Jumalasta ja Hänen katoamattomasta Sanastaan, niin sinä tunnustat Kristuksen sovittaneen sinun mahdottoman syntisen ylenpalttisen suuret synnit, ja kiität Häntä siitä, että Jumala on vanhurskauttanut sinut jumalattoman. Kun sinun puheesi nousevat Jumalasta, niin sinä puhut totta lähimmäisestäsi, ja käännät kaikki asiat parhain päin hänestä, vaikkakin voit kahden kesken häntä nuhdella synnistä, tai ottaa vastaan hänen nuhtelunsa, kun olet väärin tehnyt. Kun sinun puheesi nousevat Jumalasta ja Hänen Sanastaan, sinä myös annat kunnian Jumalalle sanoin ja teoin kaikista niistä hyvistä lahjoista, joita Hän on sinulle antanut. Mutta tämä kehoitus voi näyttäytyä meille lakina. Jos näin, mistä siis evankeliumi, joka lohduttaisi meitä, jotka niin monesti ja monella tapaa olemme langenneet syntiin puheissamme?

2 Mistä evankeliumin voima (Psalmi 30)

Päivän Psalmissa sanotaan lohdullisesti: **”Sillä silmänräpäyksen kestän Hänen vihansa, eliniän Hänen armonsa.”** (Psalmi 30:6) Tämä tarkoittaa sitä, että Jumala antaa lain miekkansa tunkeutua sisimpäämme asti, että heräisimme huutamaan Häntä avuksi ja käsittäisimme pahuutemme. Sitten Psalmi jatkaa: **”Eliniän kestää Hänen armonsa.”** Jumala armo tässä tarkoittaa ilahduttamista tai olla hyväksytty. Jumala ilahduttaa meitä läpi elämämme armon evankeliumilla, vakuuttaen, että kaikki syntimme, koko lankeemuksemme, on annettu anteeksi armosta Kristuksessa. Tässä kohtaa sana *armo* tulee heprean sanajuuresta, joka tarkoittaa ***olla tyytyväinen*** tai ***tyyydyttää velka – maksaa velka pois aivan kokonaan!*** Jumalan Poika otti päälleen kaikki syntimme ja rikoksemme ja sovitti syntiemme velan ristinkuolemallaan. Rakas ystävä, Jeesus on tullut maailmaan sinua varten.

Olemme puheissamme langenneet syntiin määrättömän määrän kertoja emmekä voi omasta voimastamme itseämme parantaa, vaan yksin Jumalan armo ja rakkaus Kristuksessa voi meidät uudistaa Jeesuksen veren kautta, niin on sinullakin rakas ystävä täysi sovitus synneistäsi Kristuksessa. Jumala on jo kuullut huutosi, niin kuin Psalmissa sanotaan: **”Herra, Sinä nostit minun sieluni helvetistä, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipunneiden joukosta.”** (Psalmi 30:4) Olemme kuin eräs sotaveteraani, joka vakavasti. Lääkintämiehen toivat hänet etulinjasta sidontapaikalle, ja heittivät myös tämän miehen kuolleiden joukkoon, koska näytti siltä, ettei hänellä ollut enää mitään toivoa eloon jäämisestä. Jokin kuitenkin pani erään lääkintämiehen vielä tarkistamaan tilanteen uudelleen, ja hänet nostettiin pois kuolleiden joukosta, ja hän sai hoidon ja jäi elämään ja eli yli 90-vuotiaaksi.

Herra Jeesus Kristus on nostanut meidät kadotuksen tieltä Taivaan tielle maksamalle kaiken syntivelkamme sulasta rakkaudesta meihin luotuihin. Rakas ystävä, **”Ole siis turvallisella mielellä, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi.”** (Matteus 9:2) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa